

č. 1829/2003 ze dne 22. září 2003 o geneticky modifikovaných potravinách a krmivech (Úř. věst. L 268, s. 1; Zvl. vyd. 13/32, s. 432), článků 12 a 23 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES ze dne 12. března 2001 o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/220/EHS (Úř. věst. L 106, s. 1; Zvl. vyd. 15/06, s. 77), jakož i článků 53 a 54 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, s. 1; Zvl. vyd. 15/06, s. 463) — Pozastavení nebo dočasný zákaz používání nebo prodeje některých odrůd kukuřičného osiva pocházejícího z linie geneticky modifikované kukuřice poté, co bylo vydáno povolení uvádět tento produkt na trh — Pravomoc vnitrostátních orgánů přijmout taková opatření — Pojmy „riziko“ a „vážné riziko“ pro životní prostředí — Kritéria pro účely zjištění rizika, vyhodnocení jeho pravděpodobnosti a posouzení jeho následků

Výrok

- 1) Za takových okolností, o jaké jde ve sporech v původních řízeních, na takové geneticky modifikované organismy, jako je kukuřice MON 810, které byly podle směrnice Rady 90/220/EHS ze dne 23. dubna 1990 o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí povoleny zejména jakožto osivo ke kultivaci a které byly za podmínek stanovených v článku 20 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 ze dne 22. září 2003 o geneticky modifikovaných potravinách a krmivech oznámeny jakožto stávající produkty a poté u nich byla podána žádost o obnovení povolení, která se přezkoumává, nelze uplatnit opatření směřující k pozastavení nebo dočasnému zákazu podle článku 23 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES ze dne 12. března 2001 o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/220/EHS, avšak taková opatření lze naproti tomu přijmout podle článku 34 nařízení č. 1829/2003.
- 2) Článek 34 nařízení č. 1829/2003 umožňuje členskému státu přijímat mimořádná opatření pouze za procesních podmínek uvedených v článku 54 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin, jejichž dodržení musí ověřit vnitrostátní soud.
- 3) Za účelem přijetí mimořádných opatření ukládá článek 34 nařízení č. 1829/2003 členským státům, aby vedle naléhavosti prokázaly, že jde o situaci, která může představovat významné riziko, které zjevně ohrožuje lidské zdraví, zdraví zvířat nebo životní prostředí.

(¹) Úř. věst. C 100, 17.4.2010.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 8. září 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Belgie) — Q-Beef NV (C-89/10), Frans Bosschaert (C-96/10) v. Belgický stát (C-89/10), Belgický stát, Vleesgroothandel Georges Goossens en Zonen NV, Slachthuizen Goossens NV (C-96/10)

(Spojené věci C-89/10 a C-96/10) (¹)

(„Vnitrostátní poplatky neslučitelné s právem Unie — Poplatky zaplacené na základě systému finanční podpory a odvodů, který byl prohlášen za neslučitelný s právem Unie — Systém nahrazený novým systémem považovaným za slučitelný — Vracení neoprávněně vybraných poplatků — Zásady rovnocennosti a efektivity — Délka promlčecí lhůty — Dies a quo — Pohledávky vymáhané na státu a na jednotlivcích — Odlišné lhůty“)

(2011/C 311/11)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Účastníci původního řízení

Žalobci: Q-Beef NV (C-89/10), Frans Bosschaert (C-96/10)

Žalovaní: Belgický stát (C-89/10), Belgický stát, Vleesgroothandel Georges Goossens en Zonen NV, Slachthuizen Goossens NV (C-96/10)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Výklad práva Společenství týkající se zásad rovnocennosti a efektivity — Vnitrostátní poplatky neslučitelné s právem Společenství — Poplatky zaplacené na základě systému finanční podpory a odvodů, který byl prohlášen za neslučitelný s právem Společenství — Systém nahrazený novým systémem považovaným za slučitelný — Vracení neoprávněně vybraných poplatků — Promlčecí lhůta

Výrok

- 1) Právo Unie za takových okolností, jaké jsou dány ve věci v původním řízení, nebrání uplatňování pětileté promlčecí lhůty, která je ve vnitrostátním právním řádu stanovena pro pohledávky vůči státu, na žaloby na vrácení poplatků zaplacených v rozporu s uvedeným právem na základě „smíšeného systému podpor a poplatků“.
- 2) Právo Unie nebrání vnitrostátní právní úpravě, která za takových okolností, jaké jsou dány ve věci v původním řízení, poskytuje jednotlivci delší promlčecí lhůtu pro vymožení poplatků od jiného jednotlivce, který vystupoval jako zprostředkovatel, jemuž tyto poplatky bezdůvodně zaplatil a který je k tíži prvně uvedeného odvedl státu, zatímco pokud by zaplatil tyto poplatky přímo státu, měl by tento jednotlivec k podání žaloby kratší lhůtu, která se odchyluje od obecného režimu žaloby na vydání bezdůvodného obohacení, za podmínky, že jednotlivci vystupující jako zprostředkovatelé mohou na státu účinně požadovat částky, které případně vyplatí jiným jednotlivcům.

3) Za takových okolností, jaké jsou dány ve věci v původním řízení, nemá konstatování Soudního dvora v rozsudku vydaném na základě žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce ohledně neslučitelnosti zpětné účinnosti sporné vnitrostátní právní úpravy s právem Unie dopad na počátek běhu promlčecí lhůty stanovené ve vnitrostátním právním řádu pro pohledávky vůči státu.

(¹) Úř. věst. C 113, 1.5.2010.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. září 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Ordinario di Venezia — Itálie) — Ivana Scattolon v. Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

(Věc C-108/10) (¹)

(„Sociální politika — Směrnice 77/187/EHS — Zachování práv zaměstnanců v případě převodu podniků — Pojmy „podnik“ a „převod“ — Veřejnoprávní převodce a nabyvatel — Použití kolektivní smlouvy platné u nabyvatele po uskutečnění převodu — Odměňování — Zohlednění počtu let služby dosažených u převodce“)

(2011/C 311/12)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Ordinario di Venezia

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Ivana Scattolon

Žalovaný: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale Ordinario di Venezia — Rozsah působnosti směrnice Rady 77/187/EHS ze dne 14. února 1977 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků (Úř. věst. L 61, s. 26) a směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. L 82, s. 16) — Výklad čl. 3 odst. 1 směrnice 77/187/EHS — Převod pomocných pracovníků úklidu z místního úřadu na státní organizaci — Zachování práv, včetně počtu odsloužených let, nabytých u místního úřadu

Výrok

1) Převzetí zaměstnanců veřejným orgánem členského státu od jiného veřejného orgánu, jimž byl svěřen výkon pomocných služeb ve školách, mezi něž patří především údržba a administrativní podpora, je převodem podniku, na který se vztahuje směrnice Rady 77/187/EHS ze dne 14. února 1977 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí závodů, pokud

uvedení zaměstnanci tvoří strukturované seskupení zaměstnanců, kteří jsou chráněni jakožto zaměstnanci podle vnitrostátního práva tohoto členského státu.

2) Pokud vede převod ve smyslu směrnice 77/187 k bezprostřednímu použití kolektivní smlouvy platné u nabyvatele na převáděné zaměstnance a pokud podmínky pro odměňování upravené v této smlouvě jsou vázány především na dosažený počet let služby, brání článek 3 této směrnice tomu, aby u převedených zaměstnanců došlo ve srovnání se situací bezprostředně předcházející jejich převodu k podstatnému snížení platu z důvodu, že počet let služby, kterých dosáhli u převodce, který je shodný s počtem let služby dosažených zaměstnanci u nabyvatele, není zohledněn při stanovení jejich počátečního platového zařazení u posledně uvedeného. Je na předkládajícím soudu, aby posoudil, zda při dotčeném převodu, který je předmětem původního řízení, k takovému snížení platu došlo.

(¹) Úř. věst. C 134, 22.5.2010.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 8. září 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État — Belgie) — European Air Transport SA v. Collège d'Environnement de la Région de Bruxelles-Capitale, Région de Bruxelles-Capitale

(Věc C-120/10) (¹)

(„Letecká doprava — Směrnice 2002/30/ES — Provozní omezení ke snížení hluku na letištích Společenství — Limity hladiny hluku, které musí být dodrženy při přeletu městských částí nacházejících se v blízkosti letiště“)

(2011/C 311/13)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: European Air Transport SA

Žalování: Collège d'Environnement de la Région de Bruxelles-Capitale, Région de Bruxelles-Capitale

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Conseil d'État — Výklad čl. 2 písm. e), čl. 4 odst. 4 a čl. 6 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/30/ES ze dne 26. března 2002 o pravidlech a postupech pro zavedení provozních omezení ke snížení hluku na letištích Společenství (Úř. věst. L 85, s. 40; Zvl. vyd. 07/06; s. 96.) — Limity hladiny hluku, které je třeba dodržovat při přeletu území v blízkosti letiště — Pojem „provozní omezení“ — Omezení přijatá vůči letadlům téměř vyhovujícím předpisům — Možnost stanovení takových omezení v závislosti na hladině hluku měřené na zemi — Dopad Úmluvy o mezinárodním civilním letectví (Chicagská úmluva)